

Egy mohamedén szakadár szekta az, amelyik a békés iszlámot jelenti, nem a mainstream

2016 augusztus 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Templomhegyi kolléga [már válaszolt egyet](#) Sayfo Omar minapi nyekergésére, melyben afelett borzongott, hogy a magyar „biztonságpolitikai szakért?k” mennyire nem értenek a muszlim világhoz, de ennek ellenére tolják az ész.

Nem kellett sokat várni arra, hogy a fagy visszanyaljon. Sayfo Omar – melleleg sok társával együtt – egyike volt azoknak, akik megosztották a szívzaggató akcióról szóló beszámolókat, amelyek a „muszlimok vasárnap elmentek misére a meggyilkolt atyával való szolidaritás jeleként” sztorival csaltak kövér könnycseppeket a mimózalelkület?ek arcára. Ahogy fogalmaztak: Franciaországban, Olaszországban, Angliában is így tettek „a békés muszlimok.”

Nos, a BBC története valóban szép, csak a muszlim vallás egészéhez vajmi kevés köze van, így a valósághoz is. **Az akciót ugyanis az úgynevezett Ahmadiyya mozgalom vagy irányzat (szekta?) tagjai szervezték**, akiknek európai média-jelenléte tökéletesen mutatja azt, amit amúgy a szerz? elvileg a bölcs „európai szakért?k?n” kér számon. Mi meg akkor rajta leszünk kénytelenek számonkérni azt, hogy „nem hallott még az Ahmadiyya-szektáról?”

BBC, majd katolikus honlapok, aztán a ballerek is rajongva vették át egymástól a templomlátogatásos történetet, hogy mutassák, mennyire nincs iszlámterror egyáltalán, és igazából milyen cukik is a „mérésékelt muszlimok”. Csak sajnós ilyesmir?l szó nincs. **Közszolgálati percek következnek muszlim témában**, ami nagyon érdekes lehet azok számára, akik a muszlim vallás egészét szeretnék megérteni valamelyest.

Mert a katolikus templomokba járó muszlimok és az ISIS igazából – bármennyire is meglep? – nagyon hasonló gyökerekb?l fakadnak!

Ugorjunk vissza a XIX. századba, ami az iszlám civilizáció számára alapvet? fordulópont volt. Ez volt a Nagy Találkozás a „modernitással” amikor is számtalan új, ma is viruló vagy éppen nyom nélkül kimúlt irányzat született a muszlim valláson belül. **Korábban – értsd a modern kor el?tt – a Közel-Keletet meghatározó hatalmas és „klasszikus” birodalmak mindig be tudták tölteni az eszményi (vagy kevésbé eszményi) Kalifátus szerepét, ezzel az iszlámot intézményes keretek között tudták tartani a legtöbb területen.** A perzsa érdekszféra volt a sííta, az arab-török érdekszféra meg a szunnita, ahol igazából a mongolok beiktatásával ugyan, de „gyors és folyamatos” volt az átmenet a klasszikus kalifátusok maradványai és a török uralom között, ahol a problémák a XVIII. század végén, a „muszlim regionális nagyhatalom” Oszmán Birodalom megrogyásával vette kezdetét.

AHOL A KÁOSZ A MINDENNAPOK RÉSZE

Azokon a területeken, ahol a központi hatalom (ami a muszlim vallás „békés jellegének” a kulcsa) gyenge volt, már korábban is jellemz? volt az iszlám vallásra, hogy elég kaotikus arcot mutasson. Erre jó példa az egykori kereszties államok területe, tehát épp Szíria és Libanon, **ahol nemzetiségileg is igencsak tarka kép mellett az iszlám irányzatai között is meglehet?s színesség mutatkozik; a drúzoktól az alaviták különböz? ágain keresztül egyéb szunnita szektákig.** Természetes, hogy ezek után 50 frakció lövöldöz ott ma egymásra, ha eleve legalább 50 vallási, és 20 fölötti nemzetiségi csoport áll szemben egymással.

Visszatérve az Ahmadiyya mozgalomra. Amikor Indiában megjelentek a britek – akik melleleg ekkor a Közel-Kelet nagy része fölött bábáskodtak és a jól ismert Arábiai Lawrence révén a mára arab szektaállammá vált Szaúd-Arábiát is összehozták -, nagyban támogatták az úgynevezett „reform mozgalmakat”. **Ezek az iszlám reformmozgalmak mind egy célt t?ztek ki célul: hasonlóan a keresztény protestantizmushoz, a Korán értelmezése révén egyfajta „paradicsomi tiszta állapot” megtalálását**, mely végs? soron Mohamed olyasfajta „követését” jelentette, ahogy mondjuk Szent Ferenc is „Jézus követése” és tetteinek „lemásolása” révén képzelte el az Egyház megújulását.

Node itt kezd?dik a bökken?: Jézus alapvet?en nem egy rabszolgákat ejt? hadúr volt, mint Mohamed.

Mohamed hadvezéré volt, tehát az a kétarcúság, ami egy hadvezérben megvan, megtaláljuk Mohamedben. Ha csata van, akkor kegyetlenség van, ha békekötésre kerül sor, kegyelem és nagyvonalúság, fair egyesség a

jellemző. Ezért van az, hogy az új sport a Neten az, hogy a Korán „békés, irgalmas” verseit és a lefejezős-rabszolgaejtés részeket szokták „felhozni” egymással szemben. Az Independent nevű libsi pravda még abba a méricskélésbe is beszállt, hogy az Ószövetséget és a Koránt összehasonlítva rájöttek, hogy a zsidók többet gyilkolástak a Bírak Könyvében, mint a Koránban Mohamed.

NINCS MUZULMÁN RÓMA

Node miért is fontos ez? **Mert a XIX. században a központi „kalifáját” vesztett, tehát világi irányítás nélküli szunnita irányzat elképesztően fragmentálódott.** Ez a „szektásodás” a síita irányzatot nem fenyegette, hisz ott létezik az „irányító papi testület”, ha úgy tetszik „egyházszervezet”, ami a szunnitáknál egyáltalán nincs jelen. Az úgynevezett „5 pillér” betartását követően majdhogynem mecsete és imámja válogatja, hogy milyen tanításokat és értelmezéseket nyújtanak a Koránnal kapcsolatban.

Épp ezért a XIX. század óta a korábban is már meglévő különbségek sokkal jobban kiéleződtek, és a történelmi központok körül egymástól független „vallási-jogi iskolák” alakultak ki. És számtalan szekta, mely közül csak az egyik az úgynevezett „vahabita” irányzat, melyből az ISIS is kinőtt.

Mohammad ibn Abd Al Wachab egy – mai értelemben – szaúdi illetőségű hitszónok volt, aki az iszlám egy „amish” verzióját hirdette. Az ő „reformja” az aszketikus, fundamentalista irányzat, mely tagadja a „szentek tiszteletét” és még Mekkában, Medinában is pusztítja manapság a történelmi emlékeket, miközben simán támogatja a gyerekházasságot, lefejezést, a 6. századi „divat” követését a nagy szakálltól a burkába bugyolált nőig.

A „mohamedi utat” – a maga módján – szó szerint vevő irányzat, melyben a „saría jog” is teljesen más értelmezést kap, és ahol Mohamed leginkább a „tökös hadvezér” szerepében tűnik fel. **Tanításai aztán terjedtek szépen, és alig pár emberöltő alatt meghatározó lett az arab félszigeten,** főleg mivel ez az irányzat a „török megszállók irányzatával szemben”, az arab nacionalizmusban talált táptalajt a XIX. század második felében. A világ szemében pedig a sivatagban talált olaj igazolta az ő értelmezésüket, hiszen ha tévednének, akkor Allah nem adott volna nekik ennyi kincset.

Hogy tisztában legyünk: az egyik „legjelentősebb” iszlám tudásközpont, a Kairói Al Azhar Egyetem (ami azonban sokáig ottomán-török befolyás alatt volt) a XIX. században „sátáninak” bélyegezte ezt az irányzatot. **Ennek ellenére a szekta immár 100 éve terjed úgy, hogy prédikátorai többnyire a többi muszlimot is megbotránkoztatják, pedig elég magasan van az érzékenységi küszöb.** Belőlük ered az ISIS is, akiknek saját, mellesleg szintén szaúdi származású imámjai hergelik Európa szerte is az elmebetegeket és ezen irányzat mecsetei a tőzfészkei és toborzó irodái minden terrorszervezetnek, akik az iszlámra hivatkoznak manapság.

MUHAMAD ASAD, SZÜLETETT WEISZ LIPÓT

És most jön egy kis meglepetés: a szalafista mozgalomnak „forradalmi arcot” nem más adott, mint egy bizonyos Weisz Lipót, aki Lembergben született, és kezdetben Chaim Weitzmannal együtt a cionista mozgalomban vett részt. A csávó a britek uralta Arábiában barangolva 1926-ban hirtelen megtért az iszlám hitre, azon belül is a szalafista-vahabita irányzat követője lett. Muhammad Asad név alatt publikált cikkei, írásai a modern „gerilla-szalafizmus” alapjait jelentik, ami szép teljesítmény azért egy zsidó származású embertől. A britek – egy második világháborút megelőző titkosszolgálati jelentésben olvasható – úgy vélték, hogy **„a bolsevik terrorizmus mérgét fecskendez az arab lélekbe, ezzel destabilizálva a brit uralmat.”** Ez a bolsevik méreg volt a zsidó származású Weisz Lipót szalafista-vahabita propagandája – ne mondják, hogy nem izgalmas az élet!

Épp ezért, a második világháború alatt, mint „ellenséges elemet” tartották a britek szoros megfigyelés alatt, hogy ezzel egy időben családját kiirtsák a náciok. Muhammad Asad álma a pakisztáni költővel, Muhammad Iqballal együtt az úgynevezett Iszlám Állam lett, az a modern képzettség, **ami képes lesz megszüntetni azt a hatalmi és ideológiai vákuumot, amit a szekuláris és idegen hatalmak bábkormányai jelentenek a nagy iszlám birodalmak bukását követően.** Olyan modern képzettség lenne ez, mely modern körülmények között tudná hosszú távon biztosítani a muszlim vallás gyakorlásának ideális körülményeit.

A második világháborút követően Asad élete Brit Indiában folytatódik, ahol a modern „Pakisztáni Mozgalom” egyik szellemi atyjává vált, az ország függetlenségét követően pedig annak vezető diplomatájaként szerzett magának érdemeket.

Megítélése persze szintén érdekes: míg az egyik értelmezés szerint a radikális iszlám módszertana, szellemi alapjai és értelmezési keretei is az ? tevékenységének köszönhetőek, mások a modern Szaúd-Arábia és főleg Pakisztán nemzeti h?seként tartják számon. **Egyes kutatók szerint terrorista volt, mások szerint h?s értelmiségi, aki hidat képezett az európai (els?sorban baloldali) gondolkodás, és az iszlám tanításai között, csatornát nyitva a „modernizációnak” az iszlám társadalomban.** 2008-ban az ENSZ ez utóbbi narratívát erősítve Bécsben az ENSZ negyedben felavatták a Muhammad Asad Platz-ot az „Interkulturális Dialógus Nemzetközi Évének” keretében.

Nos, ez az egyik irányzat, amelyik nem nagyon fog se zsinagógákban, se templomokban együtt imádkozni senkivel, inkább szeretnék ezeket felrobbantani, lerombolni, ahogy ez amúgy szokásuk is, hisz ugyanazok a szalafisták robbantanak Afganisztánban és Pakisztánban történelmi emlékeket, akik útvefúróval verik szét Palmyra romjait, vagy épp dózerólják el a mekkai Nagymecset történelmi emlékeit, hogy helyét egy gigastadion diznilendnek adják át. **Nem minden vahabita ISIS-es tehát, de minden ISIS-es vahabita,** és mint látjuk, a Mozgalmon belül olyanok is vannak, mint Weisz Lipót meg persze mint az ISIS gyilkosai.

A” JÓ FIÚK”

A másik irányzat az Ahmadiyya ugyanennek a „reformista” XIX. századi szellemi éremnek a másik oldala. **Egy pont ugyanolyan, a „mainstream szunnita” irányzatoktól távoli szekta, melyet a legtöbb muszlim – a vahabítákhoz hasonlóan – elutasít és szakadár sektának tart.** Ha a Kairói Egyetem bölcseihez fordulunk, az ítélet hasonló lenne, mint amit a vahabítákra kiadtak, s?t! Az Ahmadiyya mozgalom ha úgy tetszik aposztáziának min?sül a muszlim teológia szempontjából. Itt is megtaláljuk kezdetben a „prédikátort” Mirza Ghulam Ahmad személyében, aki a vahabita mozgalom után mintegy 100 évvel, ám nem alapok nélkül kiáltotta ki saját muszlim irányzatát 1889-ben az indiai Punjab tartományba.

Az Ahmadiyya mozgalom alaptétele ugyanaz, mint a vahabítáknak: a **kalifák halála és a nagy iszlám birodalmak bukása után az iszlámnak „új és helyes irányt kell adni”, amiben az a „történelmi és isteni küldetését” be tudja teljesíteni.** Ezt – a hindu megújulás és egyéb krisna-mozgalmak erős hatása alatt – egyfajta ideoszinkretikus „hippi” iszlámban találták meg.

Az ? „tisztá iszlámjuk” az a hit, ami a Prófétának is megvolt. A gondok ott kezd?dnek, hogy Allah kegyelmét egyfajta hindu istenenergia-kiáramlásos dolognak látva saját szellemi vezérüket is „prófétaként” tisztelik, de ezt kiterjesztik Buddhára, Konfuciuszra, Zoroaszterre is, akiket szintén „prófétának” tekintenek, akárcsak Mohamedet. Mindezekon felül a keresztény „apokaliptikus szekták” bizonyos elemeit is magukba építették, ezért Mohameden túl Jézust is kiemelten tisztelik és tanulmányozzák, ?t a muszlimoknak megígért Mahdi-nak, azaz Messiásnak tekintve várják az ? második eljövételét.

Tehát az ahmadiyya muszlimok még a szalafistáknál is elszálltabb teológiai elképzelésekkel rendelkeznek, ezért is van az, hogy miközben Pakisztán egyik nemzeti h?se a szalafista Weisz Lipót, addig az ahmadiyyák kemény elnyomásban részesülnek hazájukban, néhol nyílt üldöztetésnek vannak kitéve, Szaúd-Arábia pedig tiltja számukra a Hadzs-ot, azaz a mekkai zarándoklatot. Épp emiatt is van az, hogy az ahmadiyyák – nem kevéssé épp a térségben meghatározóvá váló szalafisták miatt – **hatalmas számban vándoroltak ki Európába a hatvanas években, így a mára már több mint 20 milliós közösségük meghatározó százaléka az európai iszlám diaszpórába ágyazva gyakorolja vallását nyugodtan.** Legalábbis tette eddig, hisz ahogy Pakisztánban, immár Európában is megérkezett az elmeháborodott vahabita szekta.

Köszönhetően a nyugati társadalomba való sokkal ügyesebb beágyazódásának és alapvetően békés természetének, az els? Nobel díjas muzulmán, a fizikus Adbus Salam is ehhez az irányzathoz tartozott. De – ha már nyugati „megtértek” – a híres osztrák orientalista, Baron Omar Rolf von Ehrenfels is ehhez a sektához csatlakozott. Számos híres európai „kiaraktamuszlim” – zenészek, popsztárok, tudósok, írók, költ?k követik ezt az ideoszinkretista szektát, amelynek mecseteit saját hazájában, Pakisztánban a rend?ség bezárja, felirataikat eltávolítja a közterekr?l. **Az Ahmadiyya-mozgalom a muszlim világ egészében sokkal inkább a**

„szcientológiához” hasonló megbélyegzésnek van kitéve a maga „szekta-kalifáival” és messianisztikus eszkatológikus szövegeivel. Terjedése is elég érdekes: olyan „iszlám tudásközpontokat” hoznak létre, ahol a keresztény szektákhoz hasonló bevetést követően tartanak adott esetben tévés istentiszteleteket. Így Európa egyik legnagyobb „gigamecsete” is az ? kezelésükben van. A zürichi Mahmood Mecset, ami a kontinens egyik legnagyobb muszlim központja a hozzá tartozó „iszlám kulturális központtal” együtt.

London legnagyobb „iszlám központja” az 1924-ben épült Fazl mecset is az övék mára, de egyedül Londonban hét ilyen központot tartanak fenn. ?k voltak azok, akik az Egyesült Államokban a f?város első mecsetét, az „Amerikai Fazl Központot” létrehozták. **Az Ahmadiyya azonban – ha a mainstream iszlám fel?l nézzük – olyan, mint a Kabbala központ a zsidóknak, vagy – kis túlzással – a Hit Gyülekezete a keresztényeknek.** Épp ezért is virágzik az irányzat nyugaton, és nem az iszlám világban, ahol az ottani „mérsékelt” kormányok sorra tiltják be tevékenységüket f?leg azokon a területeken, ahol a másik szekta, a „mainstream muszlimok” által sokkal elfogadottabb „ultrakonzervatív” szalafisták er?sek.

A BÉKE SZEKTÁJA

Amikor tehát a nyugati sajtóban egy-egy szalafista támadást követően szinte rögtön el?jönnek a „Béke Vallása” és „barátságos muszlimok” kezdet? hírek, tulajdonképp azt látjuk, hogy miközben a muszlimok többsége hallgat, illetve nincs mondanivalója, **Európa médiája a híradójában végzi két muszlim szekta hittérít? munkáját: egy vahabita fejezést egy ahmadiyya misére-menéssel überelnek.**

És ugye ebben a narratívában sem jelenik meg semmi a „muszlim világ valóságából”, csak épp Európát, a hírszerkeszt?ket és a közvéleményt megnyugtatja az, hogy miközben millió számra jönnek ide a „mainstream muszlimok” addig a híradót két széls?séges és elítélt szekta akciói uralják.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

